

РЕШЕНИЕ

№ 5304

гр. София, 30.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Красимира Желева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **4798** по описа за **2013** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на А. Н. Б., чрез пълномощника й адв. С. Б., срещу РЕШЕНИЕ № I-36-207 от 14.12.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 36 състав, постановено по гр. дело № 38328/2011г.

В жалбата са въведени основания за неправилност и необоснованост на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Твърди се, че въззивният съд неправилно е приел и в противоречие със събраните по делото доказателства, че липсват доказателства, които да оборват извода на административния орган, че мястото е отчуждено. Касаторът счита, че от представената по делото преписка по отчуждаване е видно, че отчуждаването е само на част от имота на наследниците на Н. А., а именно Г. Н., а не за всички наследници и за целия имот, който към момента на отчуждаването е бил поделен между наследниците по силата на договор за доброволна делба от 1947 г. Възражава се също така, че от договора за доброволна делба е видно, че наследодателката на касатора е била собственик на имот към момента на колективизация и същият е бил земеделска земя. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ № I-36-207 от 14.12.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 36 състав,

постановено по гр. дело № 38328/2011г и реши спора по същество.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ – „О. КУПЕЛ” – редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА,макар и не по наведените в нея основания.

Със съдебно РЕШЕНИЕ № I-36-207 от 14.12.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 36 състав, постановено по гр. дело № 38328/2011г е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касатора срещу РЕШЕНИЕ № 020К от 05.03.2010г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”О. КУПЕЛ” в частта, с която е отказано признаване правото на собственост на наследниците на Н. Н. Г. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния имот - ливада с площ от 2.340 дка, находяща се в землището на Западен парк - С. в местността „Е.”, заявена с пореден № 3 от заявлението и установена с делбен протокол от 27.08.1947 г.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие” - О. купел е законосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че по делото се установява, че е налице отчуждаване на процесния имот, както и че същият попада в територията на Лесопарк „Западен парк”, актуван с А. № 698/2004 г. От приетата като доказателство по делото отчуждителна преписка №5/1964 г., се установява,че от наследниците на Н. А. са отчуждени имоти с пл. № 1251 и пл. № 1246 за физкултурен комбинат. По преписката се съдържа и писмо № 633/1967 г. на СГНС, в което е посочено, че с платежно нареждане № 5074/04.03.1964 г. на собствениците, обозначени на гърба на писмото, между които са посочени и наследници на Н. А., са преведени чрез ДСК сумата от 1.254 лева. В преписката се съдържат и две разписки, с които подписаният Г. Н. Г. се уведомява, че е депозирана стойността на имотите отчуждени за физкултурен комбинат. Никъде обаче в приложената отчуждителна преписка не се споменава името на наследодателя на касатора – Н. Н. Г. Й., която, съгласно приложен по делото договор за доброволна делба от 27.08.1947 г., е получила в свой самостоятелен дял, в качеството си на наследник на Н. Г. А., съответни части от недвижими имоти, подробно описани в дял Шести, между които и една половина част от ливада в м. „Е.” № 4 по плана от 2345 кв. м. По делото в изпълнение на указанията ,дадени от касационния състав,разглеждал спора по АХД№2361/2011го била назначена съдебно техническа експертиза,която установила идентичност на имоти пл. № № 1251 и 1246, които са били предмет на отчуждителното производство, с процесния имот, за който касаторът претендира право на собственост по силата на дял Шести от договор за доброволна делба от 27.08.1947 г.Установило се,че процесният имот, представляващ ливада от 2.340 дка, находяща се в землището на Западен парк – С. в м. „Е.” попада в кад. Л. №332 и за него е утвърден регулационен план със заповед № 2974/20,05,1948год ,по който имотът е отреден за физкултурен комбинат,т.е този именно имот е бил предмет на отчуждителното производство по преписка № 5/1964 г.Въз основа на заключението на съдебно техническата експертиза съставът на въззивния съд е достигнал до извода,че обстоятелството ,че имотът е бил надлежно отчужден през 1948год по реда на ЗБНМ/отм/ или в последствие през 1964год по ЗПИНМ/отм/ изключва приложението

на ЗСПЗЗ по отношение на него и налага извода, че той не може да бъде предмет на реституция по този закон. Имоти като процесния подлежали на реституция съгласно чл.1 от ЗВСОНИ по ЗТСУ,ЗПИМ и т.н.,при провеждане на предвидената в чл.4 от този закон административна процедура и издаване на положително решение за отмяна на отчуждаването и възстановяване на собствеността на бившия собственик от кмета на общината.Като е достигнал до този извод,съдът е отхвърлил жалбата,приемайки законосъобразността на административния акт.В случая обаче съставът на СРС не се е съобразил с другите дадени от касационната инстанция при предходното гледане на делото указания,а именно ,в случай, че съдът установи, че процесният имот е бил предмет на отчуждително производство по някой от благоустройствените закони, да прецени доколко в компетентността на ОСЗ – „О. купел” е било да се произнася по реституционното производство по реда на ЗСПЗЗ по отношение на този имот и дали друг административен орган, по реда на друг реституционен закон, не е следвало да се произнесе.След като СРС е установил,че имоти като процесния подлежат на реституция съгласно чл.1 от ЗВСОНИ по ЗТСУ,ЗПИМ и т.н.,при провеждане на предвидената в чл.4 от този закон административна процедура и издаване на положително решение за отмяна на отчуждаването и възстановяване на собствеността на бившия собственик от кмета на общината,то е следвало да прогласи нищожността на атакувания административен акт като издаден от орган,който не е притежавал материална законова компетентност да се произнася по направеното искане за възстановяване на собствеността.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ № I-36-207 от 14.12.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 36 състав, постановено по гр. дело № 38328/2011г е НЕПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде ОТМЕНЕНО.

Вместо него следва да се постанови ново такова,с което да се прогласи нищожността на атакувания административен акт,доколкото в материалната компетентност на ОСЗ О. Купел не е влизало произнасяне по претенция,обхваната от приложното поле на чл.1 от ЗВСОНИ по ЗТСУ,ЗПИМ и др.При изпращането на преписката обратно на административния орган същият следва да съобрази разпоредбата на чл.31 ал.2 от АПК.

Водим от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XII Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-36-207 от 14.12.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 36 състав, постановено по гр. дело № 38328/2011г и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение РЕШЕНИЕ № 020К от 05.03.2010г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”О. КУПЕЛ” в частта, с която е отказано признаване правото на собственост на наследниците на Н. Н. Г. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния имот - ливада с площ от 2.340 дка, находяща се в землището на Западен парк - С. в местността „Е.”, заявена с пореден № 3 от заявлението и установена с делбен протокол от 27.08.1947 г.

УКАЗВА на административния орган да изпълни задълженията си по реда на чл.31 ал.2 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.